

imellem: — Jeg kommer nu til at nævne et Hovedpunkt, som ogsaa blev fremført af den første ærede Taler om Rettens Sammensætning i det Hele taget. Det vil være i de ærede Medlemmers Erindring, at man i Frankrig og Belgien, hvorfra vi jo have hentet det Meste til denne Lov, ikke har juridiske Mænd i Handelsretten, men at det ene og alene er Kjøbmænd. Loven af 14de Septbr. 1807 er forbleven i Frankrig ligesom i Belgien uforandret, og man har befundet sig vel derved; dette maa dog tale noget for, at det ikke er saa betænkeligt, som det ærede Medlem fremhævede, saa betænkeligt, at han endogsaa vil have indført to juridiske Dommere i denne Ret, Noget, som jeg er enig med de andre ærede Herrer i vilde være i høi Grad utilraadeligt. Vil man altsaa ikke gaae saa vidt, som man er gaaet i andre Lande, kun at tage handelskundige Medlemmer, saa vil jeg dog haabe, at man paa ingen Maade vil gaae den modsatte Vej; jeg vil haabe, at vi her med Tiden ville komme til, at nyde Godt af, hvad der i § 11 bebudes i sidste Linie, idet der tales om de Forretninger, som i Fremtiden kunde blive lagte ind under Handelsretten; jeg sigter her navnlig til det hele Faltivæsen, som der jo maa forestaae en radical Omordning; jeg anser det for at være i en saa høi Grad mangelfuldt, at det maa være et af de første Lovgivningsarbejder, som vor Regjering vil blive nødsaget til at beffæstige sig med, og jeg tænker mig det da som sandsynligt, at man, naar denne Ret viser sig dygtig og vinder Folks Tillid, da vil ligesom i Frankrig og Belgien lægge hele Faltivæsenet ind under en saadan Ret, hvor det naturlig hører hjemme, ligesom man maaskee ogsaa kan finde Tøie til at underkaste Strandsager fra forskellige Dele i Landet denne Retts Kjendelse som Appellinstants. Jeg vil dernæst foreslaae, om det ikke skulde være ønskeligt, at optage under denne Retts Raadrum som et Slags Notarialcontoir, den i Hamborg stedfindende Skif, at alle Handelshuse, der oprettes, alle Procura, som gives af Handlende, alle Circularer, der udstedes, og alle Agenturer for fremmede Sæ og Brandforsikringselskaber, skulde registreres i Handelsretten. Det er vist en god Fremgangsmaade,

som var værd at følge. — Naar der i § 13 tales om, hvilke Sager der høre under Handelsrettens Omraade, og deriblandt nævnes Sager, der ere Gjenstand for Groshandel, saa vil jeg antage, at man derved mener Sager, der angaae Handeler paa 20 Rd., men i saa Fald vilde det vistnok være rettest ligesom at udtale det. Jeg vil haabe, at man ogsaa inbtager derunder alle de Sager, som der af Iffe-Handlende slutes om Statspapirer, Actier og Alt hvad dertil hører, det kan man simpelt udtrykke ved, at enhver Handel, hvorom der er Sluttedel ved en Mægler, indbrages for denne Ret. Jeg seer ikke den allerminste Grund, til at udelukke en Mængde Børspeculanter, som bruge Mæglere til at afflutte Forretningerne, det være sig nu enten Bankier eller Vexelforretninger, og at undbrage dem fra denne Ret. — Jeg skal ikke opholde det ærede Thing med at gaae ind paa de andre Punkter, som ere blevne saa vel omtalte af de andre ærede Herrer. Jeg slutter mig naturligviis til den hurtigste og simpleste Fremgangsmaade, som det er muligt, overensstemmende med Rettens gode Pleie; at indføre, og jeg troer, at Alt, hvad man kan skjære bort af det, der kan minde om thvst og romersk Ret, gjøre vi bedst i at bortskjære. Jeg troer ogsaa, at det er et „kjaekt“ og „sindrigt“ Lovudkast, som her er indbragt, og jeg troer, at det i en senere Tid vil finde det ærede Medlems (D. Müllers) fulde Anerkjendelse, skjøndt han ikke i Aften har været saa veltilfreds med det. Jeg kan ikke ret forstaae, hvorledes det ærede Medlem fra Viborg (Klein) har kunnet have Betæneligheder ved Indførelsen af den offentlige og mundtlige Procedure; han mener, at private Sager maae ikke drages frem for Offentligheden; men naar private Folk bringe deres Sager for Retten, saa ere de jo gaaede til Offentligheden, og hvorfor er det da ikke rigtigt, at Sagerne behandles mundtlig? Jeg vil ikke videre inblade mig paa Spørgsmaalet — det er allerede besvaret — men det forekommer mig at være utidig Delicatsse at ville paa en Maade være Overformhynder for Folk; naar man ikke kan forhindre Folk i at søge Process, saa skal man virkelig heller ikke sørge for, at Processen ikke bliver offentlig. Jeg holder mig overbevist om, at dersom man ikke lige-